

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

Dag 1 - Onsdag 05.06.2019

Oslo – Glasgow

Planen var samlet innsjekk kl. 15:30. Jeg møtte Jørn ca. kl. 15:00 og vi ønsket å sjekke inn før resten kom. Dessverre ble dette noe komplisert i og med at Jørn var en del av fellesbookingen til. Jeg hadde bestilt billetter selv og ble sjekket inn på vanlig måte.

Etter hvert ble alt ordnet og Jørn og meg kom igjennom sikkerhet og pass. Vi endte opp i baren lengt inn i avgangshallen. Etter et par øl hver kommer Jan, Eigil, Morten og Håkon. Alle er samlet, og turen kan begynne!

17:00 - Boarding Flight BA0767 Gardermoen (OSL) – London (LHR).

Etter hvert over internasjonal air space kommer GTene på bordet. Som vanlig er det en del kommentarer, men vi anser det når for å være en etablert rutine.

Lander 18:50 London (LHR) – kort tur i baren for å slå i hjel tiden til Glasgow flyet går.

Kl. 20:15 Flight BA1498 London (LHR) – Glasgow (GLA) Innsjekk og Boarding går etter planen. Samme rutinen på flyet til Glasgow. Lander 21:40

Etter oppsatt reiseplass skal vi ligge på Holiday Inn Express Glasgow Airport. På flyplassområdet er det flere hoteller med tilnærmet samme navn. Vi har ligget på dette hotellet før. Etter å ha sjekket inn på feil hotell ankommer vi riktig sted og kan foreta vanlig rom og sengefordeling.

Etter alt alle er på plass møtes vi baren for en par Pint of beer. Alle i følget er ved godt mot og vi gleder oss til neste etappe – nemlig reisen til Islay.

Gregers

Dag 2 - Torsdag 06.06.2019

Glasgow – Islay – Jura Distillery

Våknet tidlig og utvilt, og romkamerat påsto det ikke hadde vært en lyd hele natta, det er vel et tegn på at noen begynner å bli gamle og tunghørte. Som vanlig var det en som ikke fikk kofferten, så det ble en liten shoppingrunde på Glasgow Airport før vi inntok morgenflyet til Islay.

Taxisjåfør Carol plukket oss opp som avtalt og brakte oss til Port Askaig. Kombinasjonen høy fart, dårlige veier og dårlig fjæring, gjorde underverker for ryggen, helt unødvendig å betale for kiropraktor når en kan kjøre taxi på Islay.

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

Programmet var klar på når vi skulle ta fergen over til Jura, men overivrige medlemmer valgte å ta reisedrammen på en tidligere ferge, noe som medførte en lengere venting på buss videre til Craighouse fra et total øde Feolin fergested, istedenfor iskald drikke på Port Askaig siden. Men solen skinner alltid på de blide gutter så tiden gikk raskt.

Bussturen til Jura Hotel forløp nesten uten dramatikk. Sjåføren drev tydeligvis sightseeing i tillegg til ordinær rute, så da bussen var liten, måtte et medbrakt reisefølge kastes av for å gi plass til oss, og ble fortalt at de skulle tilbringe den neste timen forlatt på samme øde fergested, men at det det var mange fugler å se på.

Vel framme ble bagasje, for de som hadde, avlevert på Jura Hotel, og vi startet på den omfattende sightseeingen i Craighouse sentrum.

Heldigvis hadde ryktene om vår ankomst spredd seg og vår utpekte vertinne Fiona på Jura destilleri sporer oss opp, og hun tilbød seg å flytte fram avtalt omvisning/smaking, noe vi umiddelbart godtok, for deretter å innta en utmerket lokal variant av fish & chips på det eneste spisestedet utenfor hotellet, The Antlers Bistro restaurant.

Fiona tok oss på en komprimert og rask omvisning på selve destilleriet før vi rundet opp en lengere seanse i den nye baren, som nettopp var åpnet.

Det ble smakt på 21 åringene Time (peat) og Tide samt Tastival 2017. Deretter «One And All» en 20-åring valgt av destilleriarbeiderne i fellesskap samt «One For You» 18 år før det hele ble avsluttet med en utmerket Jura 28.

Alt i alt en meget positiv oppfatning både av selve Jura destilleriet og av den nye whiskyen deres. Tusen takk til salgssjef i Interbrands, Kristoffer Hefte, for hjelp og støtte ifb. med vårt besøk på Jura.

Vi tok så den lange veien, tvers over gata, til Jura Hotell for å sjekke inn.

Noen i gruppen valgte å pakke ut kofferten, mens de fleste tilbrakte ettermiddagen utenfor hotellet i strålende solskinn med god drikke. Hadde hyggelig selskap av Ann og Andrew Campbell som hadde seilt over til Jura i egen seilbåt.

Middag ble inntatt på hotellet, med både kortreist og langreist drikke. Da Jura er definert som internasjonalt farvann var det mulig å starte med lokal drikke fra Lossa fulgt opp av rødere drikke fra Argentina som reisefølge til et deilig andelår/bryststykke.

Alle inntrykk gjorde av det kulturelle innslaget i baren etterpå ble svært kortvarig og det ble dessverre nok et avvik fra programmet, da rosignalet ikke ble 23:59.

Ser også at det gjenstår å skrive samt følge opp en god del avviksmeldinger ift. program, men det får vi ta opp på et senere tidspunkt.

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

Dag 3 - Fredag 07.06.2019

Jura – Port Askaig – Bunnahabhain Distillery – Ardnahoe Distillery – Coal Ila Distillery – Port Askaig

Vi våknet tidlig til et fantastisk vær, som vanlig får en vel nesten si, og utsikten fra Jura Hotel var ikke noe dårligere. De prominente med utsikt østover mot fastlandet så ikke annet enn speilblankt blått hav, og solen tittet usjenert ned på oss fra en nesten skyfri blå himmel. Her skulle shorts og sommerantrekket på 😊

En bedre start på dagen kunne vi ikke få trodde vi da frokosten ble inntatt kl. 08, men det viste seg dessverre at Grouse hadde fått vond hals og Kjakan slet med dårlig mage. Kunne det være noe med drikkevannet på øya?

Sandwichene vi hadde bestilt dagen før hos Jura Community Shop for å ha som lunch denne fredagen kunne ikke hentes før kl. 10, så det ble til at vi sjekket ut av hotellet, satte oss på benkene utenfor og koste oss i solen sammen med den grå destillerikatten.

Buss 456 gikk som planlagt fra Craighouse til fergestedet Feolin, men mye veiarbeid og humpete, smale veier førte fort til at bussjåføren Richard fra Garelochhead Coaches fikk tilnavnet "The mad busdriver".

Fergeturen med Eilean Dhiura kostet hele 2£ for en voksen, men tok til gjengjeld bare 5 minutter. Selv om det var en flott dag og utsikten til Juras to pupper, The Paps of Jura, var nydelig, var det likevel hvite topper på bølgene og en nordgående strøm på en 6-7 knop da vi krysset Sound of Islay eller Caol Ile som det heter på Gaelic.

Vi booket raskt inn hos på Port Askaig Hotel for taxisjåfør Lamont Campbell var allerede klar for å ta oss videre på neste etappe. Lamont viste seg å være en meget pratsom og fargerik person, og hans beskrivelse av McDonaldene i familien var ikke nådig. Da Precidenten var så uheldig å si navnet McDonald i en bisetning, ble han raskt satt på plass med kommentaren: «Don't swear in my car!».

Lamont fortalte videre at han som liten hadde skremt vettet av sin lille MacDonald-fetter med historien om massakren i Glencoe, hvor Campbell-klanen i 1692 tok livet av i underkant 40 gjestfrie medlemmer av MacDonald-klanen. Denne fetteren jobbet nå på Bunnahabhain.

Framme på Bunnahabhain Distillery fikk vi kikket litt rundt og tatt noen flotte bilder av en fantastisk utsikt mot Paps of Jura, før vi sjekket inn og fikk guiden Stuart fra Bowmore som omviser. Vi var egentlig ikke så interessert i tomme tønner og pot stills denne dagen da været var flott og halsen kjentes ut som vi hadde gått 40 år i ørkenen sammen med Moses. Turen gikk direkte til smaksrommet og en Premium Tasting.

Stuart var en pratsom, meget kunnskapsrik og interessant fyr, og snakket uoppfordret om whisky og alt annet livet måtte by på.

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

I særdeles hyggelige omgivelser og i det beste selskap fikk vi smake på meget gode og eksklusive whiskyer fra Bunnahabhain Distillery:

1. Den prisbelønte standardtapningen Bunnahabhain 18 yo.
18 år på ex-bourbon og ex-oloroso sherry tønner.
2. Distillery Exclusive 2003 Amontillado Cask Finish 16 yo.
14 år på refill hogsheads og 2 år på Amontillado sherry hogsheads. 1710 flasker.
3. Distillery Exclusive Fèis Ìle 2019 Sauternes Cask Finish 2001 17 yo.
12 år på refill og 5 år i Sauternes tønner. 1188 flasker.
4. En røyket NAS Toiteach A Dhà (uttales Toch-ach ah-ghaa).
En Mòine variant lagret på ex-bourbon og ex-sherry tønner.
5. Distillery Exclusive Fèis Ìle 2019 Mòine French Oak 2008.
10 yo Bunnahabhain Mòine på refill tønner med en 5 mnd finish på fransk eik hogsheads. 1872 flasker.

Et av mine favorittdestillerier styrket sin posisjon helt i toppen av skotsk whiskyindustri etter denne smakingen. Det er ingen tvil om at Bunnahabhain's Senior Blender, Dr. Kirstie McCallum, kan sine saker og whiskyer!

En rask omvisning og en udmerket whisky rett fra fatet i Warehouse nr. 9 ble det tid til før shopping, medbrakt lunch og en kald øl ble inntatt på en benk i solen.

Folkene på Bunna ble lettere sjokkert da vi fortalte dem at vi skulle gå til Ardnahoe Distillery. De sa til oss at vi ikke måtte gå hovedveien da det var midt i rushtrafikken, men de skjønnte raskt at vi ikke forstod alvoret og da tilbød de seg umiddelbart å kjøre. David var sjåfør og tok oss greit fram til det nye, flotte destilleriet til den uavhengige tapperen Hunter Laing.

Siden spritproduksjonen ikke startet før oktober 2018 og whisky dermed ikke var tilgjengelig, ble det inntak av coffee & scones i stedet.

Med en utrolig utsikt over sundet til Beinn an Oir og Beinn Shiantaidh på henholdsvis 785 og 755 moh., populært kalt The Paps of Jura pga sine eiendommelige former, akkompagnert av scones og clotted cream fra Rodda's, ble dette et uforglemmelig øyeblikk. Ardnahoe Distillery er absolutt et destilleri vi må besøke ved en senere anledning.

Vel avgårde på vei sørover mot neste mål, Caol Ila Distillery, fant OWDs veivisere den snarveien som taxisjåfør Lamont hadde beskrevet som ubrukelig og unwalkable. Som de flotteste ballerinaer danset vi oss forbi sølepytter og blomsterstøv og ankom et litt utseendemessig slitent destilleri kanskje 4 minutter før tidsplanen.

Det var ikke særlig tid til inntak av whisky, men vi fikk da tid til en kikk inn og en prat med betjeningen. Max fikk også snoket til seg 6 gratis whiskyglassholdere - ikke mange som klarer

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

det i Skottland! Utenfor destilleriet traff vi Keith, Allan og Stuart, 3 kjekke karer fra Northampton og Norwich som også var whiskyinteressert og på tur, og vi fikk utvekslet høflighetsfraser og etter hvert også en riktig hyggelig prat.

På vei hjem mot Port Askaig tok vi oss som sedvanlig tid til en prat med lokalbefolkningen, denne gang en hardt arbeidende cooper (tønnemaker) fra Glasgow som jobbet for Chivas. Han kunne fortelle oss at det ikke fantes noen snarveier til hotellet, og vi måtte ta til takke med landeveiens asfalterte omveier. Vi kikket så vidt innom kåken som vår gode venn Nick Ravenhall bruker når han er i området, men ingen sto og lurte bak gardinene så vi gikk bare videre.

Etter en utrolig lang og begivenhetsrik dag gikk de vanlige og slang seg nedpå før middag, mens de mest hardføre nøt oterspotting utendørs sammen med en kald pint of bitter. Nydelig!

I henhold til programmet fortærte vi dagens middag i Snug Bar på Port Askaig Hotel presis kl. 18:30. Her var Marion hyggelig sjef og hun serverte en smaksrik, lokal fish & chips. Og etter at TripleX fikk en gledelig telefon fra Loganair om at bagasjen til Mr. Matush var på vei til Islay, feiret vi med noen velfortjente whiskyer i hotellets Old Port Bar.

Etter en laaang og innholdsrik dag, stappmette av øl og whisky, fish & chips og ikke minst minnerike inntrykk fra flotte mennesker, destillerier og landskap, fristet enkeltsengene på rommene kalt Islay og Jura voldsomt. Alle var for en gangs skyld i seng før avtalt tid!

Kjakan

Dag 4 - Lørdag 08.06.2019

Port Askaig – Kilchoman Distillery – Bowmore – Port Askaig

Vi våknet som vanlig tidlig, og alle hadde sovet godt med noen få unntak. Presidenten påstår at en dampmaskin er ok, men å ha to av dem på samme rom er uutholdelig.

Frokosten ble inntatt kl. 08.00 og som vanlig fylte vi godt på.

Klokken 09.30 kom taxien og det viste seg at Lamont var ikke bare en taxisjåfør, men en meget munter og hyggelig fyr. Han fortalte om flere av sine mange turer på denne vakre øya, spesielt hadde han flere morsomme historier om amerikanere som var på tur. De amerikanske damene skulle til stadighet få Lamont til å stoppe for å ta et bilde av de små søte sauene. Han var ganske oppgitt og hadde nesten gitt opp å forklare amerikanerne at de små sauene er det som vi andre kaller for lam. Han hadde flere historier om amerikanere på tur, og stemningen i bilen ble ganske munter etter hvert.

Vel fremme på Kilchoman Distillery, ca. en time før omvisning kl. 11.00, lurte han på hva vi skulle gjøre her ute i ødemarken i hele fem timer. At vi ankom en time før, var noe

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

Presidenten får ta på sin kappe, han hadde bommet på distansen, i Skottland bruker de ikke kilometer, men miles. God tid til å se oss rundt og nyte en deilig reisedram var likevel ikke så dumt.

Kilchoman var det første nye destilleriet som ble åpnet på Islay på 124 år, da de åpnet i 2005. Et gårdsdestilleri, som ser ned på Machir Bay. Her maltes eget bygg som brukes i egen tapping. Ca. 20% av alle råvarer brukt i tapningene er fra egen produksjon. De har fokus på bourbonfat, ispedd forskjellige finisher. De ikke bare dyrker korn, destillerer og lagrer tønnene. De har også eget tapperi.

Vel fremme tok to meget hyggelige damer imot oss, og vi kunne sågar få en velkomstdram, noe vi selvfølgelig takket ja til. Vi er da ikke uhøflige! Tiden frem til omvisningen brukte vi i shopen.

Noen tok etter hvert til vettet og sa at nå var det på tide å prøve utemøblene på stedet til å få et par reisedrammer.

Klokken 11 stod Nicole parat til å vise oss rundt, oss det vil si oss seks og en asiat. Første stopp var flooring huset hvor de tørker kornet og vender det manuelt. Jammen fikk vi ikke en dram her også. Vi fikk også en liten titt på lageret hvor tønne nr. 1 var lagret. Da OWD er dannet samme år måtte vi ta et gruppebilde med tønne i sentrum og jammen klarte den asiatiske linselusa å bli med, men Nicole tok styringen og sa i fra på neste bildet.

Etter en meget flott omvisning var det på tid å gå i dybden på godsakene.

Vi fikk smake:

1. Loch Gorm, 8 år, 9th Edition, Oloroso sherry fat, 46% abv.
2. Sauternes Cask Finish, 7 år med 5 mnd finish på Sauternes fat, 50% abv.
3. Str Cask Matured, rødvinsfat, 50% abv (STR=Shaved,Toasted,Recharred).
4. 9 år single cask release, Sherry fat, 57,8% abv, kun tilgjengelig på destilleriet.

Etter en bedre lunsj på Kilchoman ble vi hentet av drosjen til avtalt tid, og nå bar det til Bowmore for å få gjensyn med «byen» som var starten på våre turer til Skottland.

Første stopp var en øl på gamle trakter, Lucci's bar på Bowmore Hotel. Forsyningsministeren var litt syk og måtte ha noe sterkere saker så han bestilte en GT, noe som ble behørig kommentert.

Etter at Presidenten hadde prøvd å finne sitt gamle og kjære B&B fra 2005 endte han opp med å ta en tur i stedets spesielle kirke og jammen fant ha ikke litt krigsskildringer her inne.

Etter en liten svipptur inn Bowmore Destilleri var det tid for middag på The Lochside Hotel & Restaurant. Det var tydelig at baren og atmosfæren hadde forandret seg en god del siden Duffy hadde gitt seg i baren. Alle var enige om at vi avsluttet kvelden tidligere enn planlagt.

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

Vel hjemme ble det for noen tid til både drikke og allsang i baren sammen med lokalbefolkningen før deadline for sengetid var ute kl. 23.59.

Grouse

Dag 5 -Søndag 09.06.2019

Port Askaig – Ardbeg Distillery – Lagavulin Distillery – Laphroaig Distillery – Port Charlotte – Port Askaig

Søndagen opprant som sedvanlig med sol og blå himmel - det var bortimot shortsvær!

Etter en bedre frokost ble vi hentet av niesen til Lamont, Carol, og turen gikk tvers over øya fra nord til sør, for vi skulle avlegge en visitt på Ardbeg Distillery. Som vanlig var vi ute i god tid, og det ble kjøpt besluttet en reisedram i sola mens vi ventet på guiden vår. Uten å henge ut en bestemt synder, må det nok nevnes at reisedrammen ble gjenglemt på bordet utenfor destilleriet. Dette ble oppdaget senere da vi var på vår lange gåtur tilbake til Port Ellen og vi trengte den som mest.

Guiden vår var av ekte skotsk herkomst med rød bart og skjegg, en hyggelig ung mann som kunne sine saker og som skulle ta oss med på en 2-timers «Ardbeg Full Range & Tasting» til 25£ fra kl. 10. En helt grei tur ble det, og vi fikk også se nybygget som var under oppføring for å øke kapasiteten til destilleriet.

Høydepunktet ble en Ardbeg vertikalsmaking som foregikk i 2. etasje av en double decker «Ardbeg-buss» som sto utenfor destilleriet. Den var hentet inn i forbindelse med festivalen på Islay som var avholdt uka før. 5 gode whiskyer måtte vi smake oss gjennom, men for de fleste ble det litt for mye røyk på en gang. De 5 whiskyene var Ardbeg Ten, Ardbeg An Oa, Ardbeg Drum, Ardbeg Uigeadail og Ardbeg Corryvreckan.

Omtrent kl. 12 var det tid for god og varm lunch i destilleriets flotte Old Kiln Cafe.

Etter lunch var det tid for å kvitte seg med overflødige kalorier – gåtur fra Ardbeg til Lagavulin, Laphroaig og Port Ellen. Denne ruten kalles for «The Three Distilleries Path». Med god t mot tok vi beina fatt, og satte nesa vestover i lystig lag helt til vi oppdaget misæren med den gjenglemte reisewhiskyen.

Under veis til det første destilleriet fikk Grouse og Kjakan kjøpt slått av en prat med noen lokale «kunstnere» som dekorerte gamle lokk av whiskytønner. To tønnelokk ble handlet til en grei pris.

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

På Lagavulin Distillery hadde vi bestilt en 35E's «Sensory Tasting Experience» som viste seg å være veldig bra. 5 whiskyer, Lagavulin 8yo, Lagavulin 16yo, Lagavulin Distillers Edition, Lagavulin 12yo og Lagavulin Jazz Festival 17 skulle smakes på sammen med luktene av maltet bygg, peat, sherry infisert trespon, vanilje, tørket fiken, sjøsalt og Lapsang Souchong te. Alt var pent innpakket i små glassflasker og lagt i en flott treboks.

Etter en ny ½-times gange ankom vi Laphroaig Distillery i fin stil. Vi måtte selvfølgelig kreve inn leien som destilleriet skyldte oss for lån av for våre landområder rundt destilleriet. Dette viste seg å være helt uproblematisk, og det ble dermed også tid til en liten «nap» ute på gresset i solen.

En halv time senere ankom vi Port Ellen hvor Carol ventet på oss. Nok en gang fikk vi tid til litt koseprat med sjåføren mens hun drevent kjørte hos nordover, rundt fjordarmen Lochindaal og fram til Port Charlotte Hotel.

For oss som hadde inntatt nok whisky i løpet av dagen og på den måten holdt «basseluskene» unna, var det tid for en bedre middag i hotellets flotte restaurant. For sjuklingen Grouse, ble det retur til senga i Port Askaig vha. Carols syketransport.

Etter middagen ble det tid til noen drammer i hotellets pub. Ja, enkelte dristet seg sågar til å nyte en G&T, godt underholdt av tre lokale musikere på gitar, banjo, trekkspill, torader og fløyte.

To timer senere kom Carol tilbake for å hente oss hjem til Port Askaig. Mens Grouse slet med sin såkalte sykdom eller abstinens, avsluttet vi andre med en «top up» i baren sammen med hotellets to hvite, øldrikkende Westies. Hundene het Bonnie og Rory, var 12 år gamle og av typen West Highland White Terrier.

Kjakan

Dag 6 - Mandag 10.06.2019

Port Askaig – Finlaggan – Islay Airport – Glasgow – Heathrow – Oslo

Frokost ble som vanlig inntatt i spisesalen, The Starboard Restaurant. Så langt ut i turen har behovet for karbohydrater og slikt endret seg noe og det er ikke lenger «Full Scottish Breakfast» for alle mann. Nå kan det vel anføres at det ikke stod noe destilleribesøk på agendaen denne dagen så behovet for en frokost som kan holde liv i en hel indianerstamme en hard vinter var vel ikke helt det samme som de øvrige dagene. Frokost ble det nå okke som og samtalen gikk mye på dette med vekt. Ja ikke klubbmedlemmenes som man kanskje skulle tro, men koffertens vekt. Max hadde med seg koffertvekt og da Presidenten med Forsyningsministeren ved sin side hadde tilegnet seg noe mer reisegods enn de øvrig i

OWD - Isle of Islay 2019

05.06.2019 - 10.06.2019

selskapet ble dette selvsagt gjenstand for diskusjon. Hvor mye kan litt overvekt koste da? Det ble sjekket med Loganair at 20 kg var den magiske grensen – hva med håndbagasje?

For egen del tenkte jeg at det vil jo være helt unødvendig å tolle inn denne lille flasken med Laphroaig vi fikk på destilleriet som medlemmer av FOL. Denne kunne med hell nytes på plenen mens vi ventet på taxi. Det var åpenbart flere som tenkte det samme og det ble riktig så hyggelig der ute på plenen i finværet. Kofferter ble veiet, reisegods stuert og pakket om til alle var sikre på at innsjekk skulle gå smertefritt.

Da Heather med taxien kom, litt sent, men godt, kjørte vi innom Finlaggan – et gammelt sete for Lord Of The Isles og Clan Donald. Stedet drives i dag av The Finlaggan Trust og de har laget utstillinger og gjort både stedet og historien relativt lett tilgjengelig for turister som oss.

Turen gikk så videre til Isla Airport hvor TripleX ble plukket ut tilfeldig til sjekk av bagasje. Denne kofferten hadde jo nettopp ankommet så her var det tellekanter og alt i orden. Vi traff en gjeng med engelsmenn vi tidligere hadde møtt på Caol Ila. Praten gikk som alltid lett om løst og fast.

Logan Air fikk oss til Glasgow og her sjekket vi inn på en BA flight til London Heathrow. I London ble det tid til litt mat og la oss si at det er et visst forbedringspotensiale både for hamburgere og pizza her. Noe gourmetmåltid var det ikke.

Tilbake til Oslo gikk turen ganske begivenhetsløst og på Gardermoen løste selskapet seg litt opp da TripleX dro med tog til omegn og Gunnersided møtte kjentfolk med bil. Grouse hadde rett nok parkert Skodaen utenfor, men ingen av oss er små og puslete. Med kofferter fulle av krigsbytte hadde det nok blitt trangt om plassen så her benyttet vi alle muligheter. Alle kom hjem med kofferter i god behold og så jeg vet ble ingen stoppet i toll.

Og alle var enige om at det hadde vært en fin tur ...

Gunnerside